

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci žalobcu Ú., N., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, Špitálska ul. 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2006/61507/16256/OIPS/2341 zo 7.decembra 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8.augusta 2007, č.k. 30S/49/2006-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 8.augusta 2007, č.k. 30S/49/2006-37, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie žalovaného číslo AA/2006/61507/16256/OIPS/2341 zo 7.decembra 2006 ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre č.k.:2006/44552 z 5.októbra 2006, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť odvod 165 600,-Sk za nesplnenie povinného podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím za rok 2005 podľa

§ 65 zák.č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 5/2004 Z.z.“).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel krajský súd k záveru, že nie je v súlade so zákonom pre nesprávny právny názor žalovaného, ktorý nesprávne posúdil postavenie žalobcu podľa § 3 a § 4 zák.č.5/2004 Z.z., lebo Zbor väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) nie je zamestnávateľom príslušníkov ZVJS, títo nie sú jeho zamestnancami a činnosť, ktorú vykonávajú, nemôže byť obsadzovaná prostredníctvom sprostredkovania zamestnania. Vyslovil názor, že príslušníkov ZVJS nemožno započítavať do počtu zamestnancov žalobcu pre účely zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím, keď príslušník ZVJS musí byť zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby a občan so zdravotným postihnutím evidentne nemôže spĺňať podmienky zdravotnej, telesnej a duševnej spôsobilosti na výkon služby. Do podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím mali byť podľa názoru krajského súdu zahrnutí len vo vzťahu k občianskym zamestnancom, ktorí sú so svojim žalobcom v pracovnom alebo obdobnom pracovnom vzťahu.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietol, že výkon činností v služobnom pomere príslušníkov ZVJS, upravený v zák.č.73/1998 Z.z., je v zmysle § 4 ods.1 zák.č.5/2004 Z.z. potrebné považovať za obdobný pracovný pomer tak, ako štátnu službu podľa zák.č.312/2001 Z.z. Ustanovenie § 4 ods.2 zák.č.5/2004 Z.z. sa týka len sprostredkovania zamestnania, nie však zamestnanca podľa odseku 1. Sprostredkovanie zamestnania nezaväzuje zamestnávateľa zamestnať uchádzača o zamestnanie, lebo každý zo zamestnávateľov má pre svoju činnosť vymedzené určité kritériá. V konečnom dôsledku zákon o službách zamestnanosti nevyklučuje možnosť sprostredkovať aj zamestnanie a následné prijatie uchádzača o zamestnanie, ktorý spĺňa podmienky podľa § 14 zák.č.73/1998 Z.z. Zákon o službách zamestnanosti nepozná výnimku z tvrdosti zákona, umožňuje však zamestnávateľovi využiť jednu z troch možností ako nahradiť povinnosť zamestnávania občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a rozhodnutie žalovaného ako zákonné v celom rozsahu potvrdil.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že naďalej zastáva názor, že žalovaný vychádzal pri svojom rozhodnutí z nesprávneho právneho názoru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach a v rozsahu odvolania žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu vyhovieť nemožno.

Podľa § 3 ods. 1 zák.č.5/2004 Z.z. zamestnávateľ na účely tohto zákona je právnická osoba, ktorá má sídlo alebo sídlo svojej organizačnej jednotky na území Slovenskej republiky, alebo fyzická osoba, ktorá má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt a ktorá zamestnáva fyzickú osobu v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu.

Podľa § 4 ods. 1 zák.č.5/2004 Z.z. zamestnanec na účely tohto zákona je fyzická osoba v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu alebo doktorand v dennej forme doktorandského štúdia.

Podľa § 4 ods. 2 zák.č. 5/2004 Z.z. v znení platnom do 30.apríla 2008, za zamestnanca na účely tohto zákona sa nepovažuje občan, ktorý vykonáva činnosti pre právnickú osobu, ktorá plní voči občanovi povinnosti zamestnávateľa, ak z povahy vykonávanej činnosti vyplýva, že nemôže byť obsadzovaná prostredníctvom sprostredkovania zamestnania podľa tohto zákona.

Podľa § 63 ods. 1 písm. d/ tohto zákona zamestnávateľ je povinný zamestnávať občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a/, ak zamestnáva najmenej 20 zamestnancov a ak úrad v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedie občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a/ v počte, ktorý predstavuje 3,2% z celkového počtu jeho zamestnancov.

Podľa §14 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru policajtom (za policajtov sú v zmysle § 1 ods. 2 tohto zákona považovaní, okrem iných, aj príslušníci ZVJS) môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a je bezúhonný, je spoľahlivý, spĺňa stupeň vzdelania určený

na výkon funkcie, do ktorej má byť ustanovený alebo vymenovaný, je zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby.

Podľa § 14 ods. 4 zákona o štátnej službe príslušníkov zdravotná spôsobilosť v prijímacom konaní sa preukazuje lekárske posudkom na základe vyšetrenia občana lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo v pôsobnosti ministerstva. Zdravotnú spôsobilosť posudzuje služobný posudkový lekár podľa § 222.

Z ustanovenia § 63 zákona o službách zamestnanosti vyplýva, že zamestnávateľ, ktorý zamestnáva viac ako 20 zamestnancov, má určité povinnosti v súvislosti so zamestnávaním zdravotne postihnutých občanov, pričom v §3 a §4 tento zákon definuje pojem „zamestnávateľ“ a „zamestnanec“ pre potreby tohto zákona.

Pokiaľ žalovaný považoval všetky fyzické osoby v pracovnom aj služobnom pomere u žalovaného za „zamestnancov“ podľa § 4 ods.1 a 2 zák.č.5/2004 Z.z., aj podľa názoru odvolacieho súdu je tento jeho názor nesprávny.

Odvolací súd dospel k záveru, že policajta nemožno považovať za zamestnanca pre účely zákona o službách zamestnanosti, pretože z povahy ním vykonávanej činnosti vyplýva, že nemôže byť obsadzovaná prostredníctvom sprostredkovania zamestnania podľa zák.č.5/2004 Z.z. a tiež, že žalobca vo vzťahu k policajtom nie je zamestnávateľom podľa § 3 zákona o službách zamestnanosti, pretože policajti nie sú jeho zamestnanci v pracovnom alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, ale sú v služobnom pomere k štátu (§2 ods.4 zák.č.73/1998 Z.z.). Žalobca preto vo vzťahu k príslušníkom ZVJS nie je zamestnávateľom v zmysle §3 zák.č.5/2004 Z.z., len plní úlohy zamestnávateľa. Zamestnávateľom v zmysle uvedeného ustanovenia je iba vo vzťahu k tzv. „občianskym“ zamestnancom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, nakoľko úspešný žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a žalovaný právo na ich náhradu nemá (§ 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. augusta 2008

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Viera Nevedelová
predsedníčka senátu